

عنوان مقاله:

تساهل و تسامح سیاسی امام علی (ع) در برخورد با مخالفان

محل انتشار:

همایش ملی تسامح و مدارا در فرهنگ ایران و اسلام (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مریم عمویی - دانشجوی دکتری علوم و معارف و نهج البلاغه دانشگاه میبد

خلاصه مقاله:

بی تردید، مقوله تساهل و تسامح یکی از مسایل مهم در برخورد با اندیشه های مخالفان و حفظ حقوق و آزادی عمل آنان است البته، اجرای تساهل و تسامح در رفتار تا آنجایی که به اصول کلی و مصالح است. امت اسلامی زبانی نرساند، مفید و نتیجه بخش خواهد بود. با تامل و تدبر در نهج ابلاغه در خواهی یافت که اصل تسامح و تساهل در کلام امام علی (ع) بازتاب یافته و ایشان اهل تساهل و تسامح سیاسی است پژوهش حاضر با روش توصیفی تحلیلی با بهره جویی از منابع کتابخانه ای اسنادی به بررسی تاثیرات تساهل و تسامح سیاسی در نهج البلاغه پرداخته است یافته های پژوهش نشان م ی دهد که تسامح تساهل ساده ترین تدبیر امام (ع) در برابر مخالفان خویش است که به مخالفان خویش اجازه اظهار نظر و ابراز عقاید می دادند. البته این بدین معنا نیست که ایشان با دشمنان اسلام رفتار سازش کارانه داشتند و راه برای آزادی توطیه باز بگذارند؛ بلکه از این طریق خواستار بازگشت آنها به سمت حق بودند ایشان جهت هدایت مخالفان راه مذاکره و مکاتبه در پیش می گرفتند. چنانچه مذاکرات و مکاتبه قبل از جنگ و حین جنگ در مقابل فتنه انگیزان جنگ جمل، صفین و نهروان نشانگر صلح طلبی ایشان است.

کلمات کلیدی:

مدارا، صلح، تساهل، تسامح سیاسی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/747314>

